

Møte for lukkede dører
torsdag den 15 februar 1940 kl. 17.

President: Valen.

Dagsorden:

Innstilling fra sjøfarts- og fiskerikomiteen om midlertidig lov om forbud mot å kjøpe utenlandske skip (innst. O. B.).

Presidenten: Presidenten gjer framlegg om at møtet vert halde for stengde dører — og reknar det framlegget som samrøystes vedteke.

Presidenten gjer vidare framlegg om at medlemene av Regjeringa og dei funksjonæranane som er nemnde i § 54 i reglementet, får høve til å vera til stade i møtet og likeeins ekspedisjonssjef Hillestad i Handelsdepartementet — og reknar framlegget som samrøystes vedteke.

Om saka i det heile uttalte:

Joh. Ludw. Mowinckel: Som det fremgår både av proposisjon og av innstilling, er det de ekstraordinære forhold som har fremtvunget dette lovforslag, og jeg vil gjerne understreke at under alminnelige omstendigheter bør der ikke være tale om et forbud av denne art. Et av de største og vanskeligste problemer som krigen kommer til å stille oss overfor, er gjenreisningen av den norske flåte. Allerede nå er der jo gått svært mange skip til store verdier tapt, og tapene fortsetter dessverre i en uhyggelig utstrekning. Vanskelighetene ved å gjenoppbygge flåten vil visse- lig bli store, så meget større som kanskje de tider som følger etter, ikke vil virke særlig innbydende til fornyelse av flåten. Man vil da som tidligere også måtte ta sin tilflukt til innkjøp av gode skip fra utlandet, og der bør likeoverfor dette ikke legges noen som helst hindringer i veien. Det er derfor med den største glede jeg har sett at komiteen har forandret proposisjonen ved å gjøre en tilføielse til den, slik at lovens varighet begrenses til et bestemt tidspunkt, nemlig 1 juli 1941. Jeg vil gjerne ha sagt dette, ikke fordi jeg på noen måte akter å dissentere mot selve lovforslaget, da jeg under de nuværende omstendigheter finner det nødvendig eller finner det ønskelig at Regjeringen har en slik lov i sin hånd, men jeg vil gjerne, som sagt, ha gjort oppmerksom på at det er de ekstraordinære forhold som har nødvendiggjort forslaget.

Thorvik (komitéens formann): Komitéens oppfatning av dette spørsmål faller sammen

med hva hr. Mowinckel har uttalt i så måte. Med hensyn til lovens varighet så har vi valgt, kan jeg gjerne si, en vilkårlig dato, men hvis det viser seg at der fortsatt vil være behov for å ha en sånn lov etter 1 juli 1941, så vil det være anledning for kommende storting til å vedta en forlengelse av loven.

Nemnda hadde rådd Odelstinget til å gjera dette

vedtak til midlertidig lov
om forbud mot å kjøpe utenlandske skip.

§ 1.

Skip som er hjemmehørende i utlandet og er av registreringspliktig størrelse, kan inntil videre ikke kjøpes inn av norsk borger eller norsk selskap uten tillatelse av vedkomende departement, uansett bestemmelsene i lov av 9 juni 1903 om statskontroll med skips sjødyktighet med tilleggslov av 21 juli 1916, § 35, lov av 9 juli 1920 om forandring i lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 1 og lov av 4 mai 1901 om registrering av skip.

§ 2.

Så lenge slik tillatelse ikke er gitt, må skipet ikke innføres i skipsregisteret og ikke tilståes midlertidig eller endelig nasjonalitetsbevis.

§ 3.

Denne lov trer i kraft straks og gjelder til 1 juli 1941.

Røysting:

Tilrådinga vart samrøystes vedteken.

Etter framlegg frå presidenten vart samrøystes vedteke: Lovvedtaket vert sendt Lagtinget.

Presidenten: Presidenten gjer vidare framlegg om at proposisjon, tilråding og referat av fyrehavinga vert å kunngjera når lova er sanksjonert, i den mun som presidenten i Odelstinget og Handelsdepartementet gjer vedtak om.

Røysting:

Framlegget frå presidenten vart samrøystes vedteke.

Protokollen vart så lesen opp. Ingen hadde noko å merka til han.

Møtet hevet kl. 17,05.